

[Boligministeren]

herfor. I maj 1983 spurgte sikringsafdelingen KAB om baggrunden herfor og om der ved opgørelse af forbedringsforhøjelserne i de allerede godkendte forbedringssager var benyttet samme opgørelsesmåde, det vil sige uden reel hensyntagen til fradrag for sparet vedligeholdelse.

I juni 1983 fremsendte KAB herefter ændrede opgørelser over forbedringsforhøjelserne i samtlige boligafdelinger. KAB opgjorde dog stadig ikke forhøjelserne i overensstemmelse med den metode, som var foreskrevet af sikringsafdelingen i maj 1983, men anfægtede dels, at kommunen overhovedet benyttede begrebet sparet vedligeholdelse, dels den anvendte fremgangsmåde, hvorefter der ved forbedringsforhøjelsen blev fratrukket et beløb for sparet vedligeholdelse svarende til 30 pct. af bruttoudgiften.

Da en fortsat korrespondance med boligselskabet ikke skønnedes at ville føre til nogen afklaring, blev der rettet henvendelse til Fælleskontoret for de københavnske huslejensnævne om en vurdering af KAB's synspunkter. Fælleskontoret underkendte i september 1983 i det hele de betragtninger, som KAB havde fremført over for sikringsafdelingen. Forbedringssagerne blev herefter forelagt Boligstyrelsen, som i december 1983 erklærede sig enig i sikringsafdelingens fortolkning af reglerne om forbedringsboligsikring.

KAB udarbejdede derefter på sikringsafdelingens anmodning et skema til brug ved beregning af forbedringsboligsikring til beboerne i de omhandlede boligafdelinger. Da der fortsat var visse fejl i disse, blev KAB anmodet om at fremsende ændrede forbedringsskemaer for samtlige 20 boligafdelinger, hvor der gennem årene 1981-84 var gennemført forbedringsarbejder.

Efter at have foretaget en nøje gennemgang af KAB's forbedringsskemaer kunne sikringsafdelingen godkende de opgjorte forbedringsstigninger. For samtlige boligafdelingers vedkommende var der tale om en betydelig nedsættelse af den del af huslejeforhøjelsen, der kunne danne grundlag for beregning af forbedringsboligsikring. Da det var uklart, hvor store beløb der var udbetalt for meget i boligsikring, blev der i forbindelse med omregningen af sagerne oprettet en konto, hvortil det opståede mellemværende blev overført. Sagerne omregnedes i perioden september til december 1984, således at samt-

lige forbedringssager fra den 1. januar 1985 er beregnet på det korrekte grundlag. Lejerne blev i forbindelse med omregningen orienteret om sagens udfald, og at der ikke ville blive rejst krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligsikring, da ydelsen ikke kunne anses modtaget med bedre vidende. Det er denne omregning, som har resulteret i det opståede tilgodehavende hos KAB på ca. 3,3 mill. kr.

3. Sikringsafdelingen havde ifølge besvarelsen overvejet, om der skulle rejses erstatningskrav over for KAB, men var nået til det resultat, at et krav af denne størrelsesorden måtte anses for u hensigtsmæssigt i relation til et almennyttigt boligselskab, idet beløbet efter boligbyggerilovens bestemmelser om balance mellem en boligafdelings indtægter og udgifter ville blive konverteret til en husleje-forhøjelse, som det offentlige på ny ville komme til at betale gennem øget boligsikring og boligydelse til den berettigede personkreds. Sikringsafdelingen havde herefter besluttet at stille sagen i bero. Det er i besvarelsen tilføjet, at det passerede har medført en meget stram, men nødvendig forretningsgang over for de almennyttige boligselskaber for at undgå lignende i fremtiden. Det volder dog stadig sikringsafdelingen vanskeligheder at få nogle boligselskaber til at acceptere lovr reglerne på dette område. Dette besværliggør administrationen og medfører en uforholdsmæssig lang ekspeditionstid.

På revisionsdirektoratets forespørgsel om sagens behandling i refusionsmæssig henseende oplyste sikringsafdelingen, at Boligstyrelsen telefonisk havde givet udtryk for, at det for meget udbetalte kunne anmeldes til refusion.

4. Revisionsdirektoratet meddelte herefter i et revisionsprotokollat af 18. februar 1986 magistratsafdelingen, at selv om direktoratet måtte medgive sikringsafdelingen, at reale hensyn taler for den af afdelingen truffe afgørelse om at opgive erstatningskrav, måtte direktoratet ud fra principielle revisionsmæssige hensyn finde det rigtigst, at der blev rejst krav om erstatning. Der var derved også taget hensyn til, at der blandt modtagerne af forbedringsboligsikring kunne være personer, for hvem en eventuel huslejestigning ikke ville resultere i øget boligsikring eller boligydelse.